

מדת בדת

לע"נ הגה"צ רבי אליהו בן רבי
יעקב לאפיאן זצוק"ל
הערות והנצחות טל' 0548449853 או מייל
MABADAF12@GMAIL.COM

גליון 374 פרשת כי תבא תשע"ט

מעילה ג-ט

פיגול ולא פיגול גמור ורב גידל דיבר על זריקה שמביאה אותו לידי פיגול,

דף ד אך קשה ששנינו על קומץ שאם הוא מביא אחרים לידי פיגול הוא עצמו לא כ"ש שהתפגל, יש לפרש שהכוונה לאיסור שמביא לידי פיגול, והקשה רבינא לרב אשי הרי נחלקו ר' יהודה ורבנן לגבי חשב מחשבת חוץ לזמנו וחוץ למקומו של ר' יהודה אם קדמה מחשבת הזמן למחשבת המקום זה פיגול עם כרת ואם מחשבת המקום קדמה לזמן זה פיגול בלי כרת ולרבנן בכל מקרה אין כרת, ואמר אילפא שמחלוקתם היא רק בשתי עבודות שאמר הריני שוחט סימן ראשון חוץ לזמנו וסימן שני חוץ למקומו אך בעבודה אחת לכו"ע אין כרת שזה עירוב מחשבות, ולכו"ע מחשבת בעבודה אחת פוסלת וא"כ זה מספיק גם לקדש את הלחם וקשה על רב גידל שלא מספיק זריקה לבדה, ויש לומר שבאמת לא רק השחיטה קובעת פיגול אלא שבזריקה מתגלה הדבר אם עירוב המחשבות הוא בעבודה אחת או בשתי עבודות, אך קשה א"כ גם בתורה לא יתקדש הלחם עד זריקה, ויש לומר שאכן הוא קדוש רק להפסל והוא טעון שריפה, אבל הוא לא קדוש לענין מעילה, ולכאורה יש להביא ראיה ממה ששנינו שמועלים בפיגול לעולם ומשמע אפילו כשכבר נזרק הדם וכרב גידל, ויש לדחות שמועלים בו עד זריקה, אך קשה א"כ מה החידוש אלא יש לומר שמדובר אפילו בזרק והברייתא שלעולם מועלים בפיגול מדברת בעולה, אך קשה שאין חידוש במה שיש מעילה שהרי כולה לגבוה, **עמוד ב** ועוד שכתוב בסיפא שאם לן דמה אף שחזר וזרקו מועלין בו וזה מובן רק בחטאת שניתן לומר גם בפיגול שאם חזר וזרקו מועלים בו אך בעולה לא צריך לחדש שהרי ודאי יש בה מעילה, ויש לומר שאכן מהסיפא יש ראיה, אך קשה שיש ראיה מהסיפא וא"כ גם מהרישא יש ראיה לרב גידל שבסיפא מדובר בפסול לינה שעשה בידיים והזריקה בו לא מוציאה ממעילה וק"ו שברישא שזה רק פסול מחשבה זה לא יוציא מידי מעילה, ולכאורה יש להוכיח ממה ששנינו שמועלים בפיגול של קדשי קדשים ומשמע גם כשזרק, ויש לדחות שמדובר בלא זרק, אך קשה שאם נאמר שכשזרק לא מועלים בו מדוע הברייתא כותבת בסיפא שבקדשים קלים לא מועלים בו, וניתן לחלק גם בקדשי קדשים שרק לפני זריקה יש בה מעילה ואם יזרוק לא ימעלו בה, ובסיפא זה ראיה לדברי רב גידל, ואין לומר שיש גם ראיה מהרישא שניתן לומר שרק בקדשים קלים אין חילוק בין לפני זריקה לאחר זריקה אך בקדשי קדשים יש חילוק בין קודם זריקה לאחר זריקה וזה לא מוחלט בכל הקרבנות לכן התנא לא חילק.

ר' יהושע אמר שכל מה שהיה שעת היתר לכהנים לא מועלים בה ומה שנשחטה לשם פיגול לא היה שעת התר

דף ג התנא בא לחדש בחטאת שיש בה מעילה כיון שהיא באה לכפרה לא בדלים ממנה והיינו אומרים שבשאר קדשים שלא באין לכפרה ממילא בדלים מהם ולא יהיה מעילה, קמ"ל שגם בהם יש מעילה.

יש להקשות וכי יש מעילה בחטאת שמתה הרי שנינו שבחטאות המתות ומעות שהולכים לים המלח לא נהנים ולא מועלים, ויש לומר שבחטאות המתות לא תקנו מעילה כיון שבדלים מהם כבר בחייהם אך בסתם חטאת תקנו מעילה כיוון שלא בדלים ממנה.

רב יוסף הקשה על רבה שאמר בחטאות של המשנה שאם עלו ירדו והוא שאל שאלה מתוך שלושה ברייתות ומשניות, ששנינו בזבחים על מה שנאמר עליהם עלו לא ירדו שכולם לא מטמאים בגדים בבית הבליעה ע"י שאוכל אותם ומועלים בהם, מלבד חטאת העוף שעשאה לשם חטאת למטה כמעשה עולת העוף, ושנו על כך שכל מה שהיה פסולו בקודש אינו מטמא בגדים בבית הבליעה ומה שלא היה פסולו בקודש הוא מטמא בגדים בבית הבליעה, ועוד שנינו שכל מה שפסולו בקדש אם עלו לא ירדו א"כ גם בפסולים של משנתנו שנפסלו בקודש אם עלו לא ירדו, וקשה על רבה, ולר"א היה פשוט במשנה כמה שחלקו רבה ורב יוסף, שר"א אמר שאם הכניס עולת במת יחיד לפנים **עמוד ב** קלטוה מחיצות לכל דבר ור"א הסתפק האם אם עלו ירדו ומזה שהוא הסתפק בזה משמע שבדינים של משנתנו היה פשוט לו או כרבה או כרב יוסף, אך יש לדחות שהוא הסתפק ספק בתוך ספק שאם נסבור כרבה שאם עלו ירדו זה דוקא כשהקדישה לשם מחיצות כתקנם ושחט שלא במקומה, אך במקרה שהקדיש לבמת יחיד שהמחיצה היא שלא כתקנה א"כ היא לא תפסל בשחטה שלא במקומה בעזרה, או שנאמר שגם לרב יוסף שאם עלו לא ירדו דוקא במחיצה כתקנה קולטת אך מחיצה שלא כתקנה לא קולטת ואם עלו ירדו.

רב גידל אמר בשם רב שזריקת פיגול אינה מוציאה מידי מעילה בקדשי קדשים ואינה מביאה לידי מעילה בקדשים קלים, ורב פפא שאל את אביי ששנינו שהשוחט תודה לפנים ולחמה חוץ לחומה לא קידש את הלחם ואם שחטה עד שלא קרמו פניה בתנור ואפילו קרמו כולם חוץ מאחד מהם לא קדש הלחם, ואם שחטה חוץ לזמנה או חוץ למקומה קדש הלחם, א"כ רואים שפיגול מביא אותה לידי מעילה ושתק אביי, וכשרב פפא בא לפני ר' אבא הוא אמר לו שמדובר שהוא שתק בזריקה ולכן קדש הלחם, ורב אשי הקשה לרבא שעולא אמר שקומץ פיגול שהעלהו על המזבח פקע ממנו פיגולו וקמיצה במנחה היא כמו שחיטה בבהמה, אמר לו רבא שהשחיטה או הקמיצה זה רק איסור שמביאו לידי

לכהנים, ואמר בר קפרא לבר פדת בן אחותי ראה מה תשאל אותי מחר בביהמ"ד האם ר' יהושע דיבר על היתר שחיטה שנשחט כתקנו בלי פסול,

דף ה או היתר זריקה ע"י שקיבל דמה כראוי והוא עומד לזריקה או היתר אכילה שלא יצא עד שיזרק בפועל, ואמר בר קפרא שלחזקיה שנו במשנה היתר שחיטה ולר' יוחנן שנו היתר אכילה שהוא רק אחר זריקה, ואמר ר' זירא שבמשנה מדויק לא כר' יוחנן ולא כר"ל ששנינו שלנה ושנטמאה ושיצאה, ולכאורה מדובר גם בלן הדם וכתוב שאין בו מעילה א"כ המשנה דברה על היתר זריקה שמוציא ממעילה, ויש לדחות שמדובר שלן הבשר אך הדם נזרק ולכן שנינו שלא מועלים בו, ויש להוכיח מדברי המשנה שנשחטה חוץ לזמנה וחוץ למקומה ושקבלו פסולים וזרקו את דמה בכל אלו לא היה שעת היתר לכהנים, ולכאורה אם מדובר שזרקו פסולים וקבלו פסולים לא צריך להגיע לקבלה וזריקה שהרי קבלה או זריקה פוסלת אלא מדובר שקבלו פסולים וזרקו כשרים וכתוב שמועלים בו, אך אם יקבלו כשרים ויזרקו פסולים לא יהיה מעילה, א"כ רואים ששנינו היתר זריקה שמוציא מידי מעילה, ורב יוסף מקשה שאם תאמר שיש חילוק אם קבלו פסולים או שקבלו כשרים א"כ מה ששנינו שדם חטאת פסולה לא טעון כיבוס בין שהיתה לה שעת הכושר והיא נפסלה ובין שלא היתה לה שעת הכושר ונפסלה ובמה היה שעת הכושר אם היא לנה או נטמאה או שיצאה, ובמה לא היה שעת הכושר כשנשחטה חוץ למקומה וחוץ לזמנה ושקבלו פסולים וזרקו את דמה, ולכאורה אם מדובר שקבלו פסולים וזרקו פסולים ואז הדם לא טעון כיבוס ואם קבלו פסולים וזרקו כשרים דמה טעון כיבוס אך לא ניתן לומר כך שהרי נאמר אשר יזה מדמה ולא שכבר הוזה, אלא אין חילוק בזה ובין שקבלו כשרים או שקבלו פסולים הדם לא טעון כיבוס כשהוזה, אך קודם זריקה הוא טעון כיבוס כמו חטאת כשרה, **עמוד ב** וא"כ גם לגבי מעילה זה לאו דוקא כשקבלו פסולים אלא גם בקבלו כשרים שהוא ראוי להזרק זה לא יצא מידי מעילה כיון ששנינו היתר אכילה וצריך זריקה בפועל, ומקשה רב אסי א"כ מדוע בשני מקומות המשנה שונה לאו דוקא לענין מעילה ולענין כיבוס ויש לומר שלגבי מעילה המשנה שנתה בדוקא שקבלו פסולי לחדש שפסול עושה שיריים, ואף שקיבל הפסול וזרק ואח"כ קיבל הכשר וזרק אין מעילה כיון שזה שיריים של זריקת פסול, אך קשה שר"ל שאל את ר' יוחנן אם פסול עושה שיריים או לא ואמר לו ר' יוחנן שאין דבר שעושה שיריים מלבד מחשבת חוץ לזמנו וחוץ למקומו כיון שהם מרצים לפיגולם, ולכאורה ר' יוחנן בא למעט פסול, ויש לדחות שאפילו פסול עושה שיריים ומה שהוא אמר לו אין דבר שעושה שיריים הכוונה שאין דבר שמרצה בציבור והוא עושה שיריים מלבד מחשבת חוץ לזמנו וחוץ למקומו אבל טמא שישנו בציבור הוא עושה שיריים ושאר פסולים שאינם בציבור אינם עושים שיריים, ולכאורה יש להוכיח ממה ששנינו הפיגול לעולם מועלים בו ומשמע אף כשלא זרק א"כ רואים ששנינו היתר זריקה שמוציא מידי מעילה, ויש

לדחות שמדובר שכבר זרק, ומה שכתוב לעולם הוא כדברי רב גידל שאמר בשם רב שזריקת פיגול לא מוציאה מידי מעילה ולא מביאה לידי מעילה,

דף ו ויש להוכיח ממה ששנינו שר"ש אומר שיש נותר שמועלים בו יש נותר שלא מועלים בו: אם לן לפני זריקה מועלים בו, ואם לן אחר זריקה לא מועלים בו וכתוב מועלים בו, ולכאורה מדובר שיש שהות לזרקו א"כ רואים שרק היתר אכילה שהוא זריקה בפועל מוציא מידי מעילה, ויש לדחות שמדובר שקבלו סמוך לשקיעת החמה ולא היה שהות לזרקו, אך קשה שיש לדייק שאם היה שהות לזרקו הוא כבר יצא מידי מעילה אך לפ"ז לא צריך לחלק אם נזרק או לא אלא אם היה שהות לזרוק או לא, ויש לומר שאכן זה כוונת הברייתא ולפני זריקה הכוונה קודם שנראה לזריקה ואחר זריקה הכוונה שהוא היא ראוי לזריקה, ויש להוכיח ממה ששנינו שר"ש אומר שיש פיגול שמועלים בו ויש פיגול שלא מועלים בו, לפני זריקה מועלים בו ואחר זריקה לא מועלים בו וכתוב שלפני זריקה מועלים אפילו כשיש שהות לזרקו והוא יכול לזרקו א"כ רואים ששנינו היתר אכילה דהיינו זריקה בפועל, ויש לדחות שמדובר קודם זריקה ולא היה לו שהות לזרקו ומשמע שאם היה לו שהות לזרקו הוא יוצא מידי מעילה, ויש להקשות א"כ מדוע שנו אחר זריקה וניתן לשנות קודם זריקה וקודם שקיעה יצאמידי מעילה ואחר שקיעה שאין שהות לזרקו לא יצא מידי מעילה, ויש לפרש שזה כונת ר"ש קודם שיראה לזריקה ואחר שיראה לזריקה, ויש להוכיח ממה ששנינו הפיגול בקדשי קדשים מועלים בו ולכאורה מדובר שזרק וא"כ צריך היתר לאכילה, ויש לדחות שמדובר שלא זרק ומשמע שאם זרק לא ימעלו בו וא"כ קשה מדוע שנו אח"כ שבקדשים קלים לא מועלים בו וניתן לחלק בין קודם זריקה ללאחר זריקה, ויש לומר שהתנא בא לחדש שזריקה כתקנה מביאה לידי מעילה, וכדי להוציא מידי מעילה מועיל אפילו זריקה שלא כתקנה.

עמוד ב משנה לר"א אם יצא בשר קדשי קדשים קודם זריקה מועלים בו ולא חייבים עליו משום פיגול נותר וטמא, ולר"ע לא מועלים בו וחייבים עליו משום פיגול נותר וטמא ור"ע אמר הרי מי שהפריש חטאתו ואבדה ואח"כ הוא הפריש אחרת במקומה ונמצאה הראשונה ושתיהן עומדות והדין הוא שכמו שדמה פוטר את בשרה כך הוא פוטר את בשר חברתה, ואם הזריקה מוציאה את בשר חברתה ממעילה א"כ הוא מוציא גם את בשרה מידי מעילה.

לר"א אם יצאו אימורי קדשים קלים לפני זריקה לא מועלים בהם ולא חייבים עליהם משום פיגול נותר וטמא ולר"ע מועלים בהם וחייבים עליהם משום פיגול נותר וטמא, יש להקשות מדוע שנו את מחלוקתם בקדשי קדשים ובקדשי קלים, ויש לומר שאם היינו שונים בקדשי קדשים היינו אומרים שרק בהם אמר ר"א שמועלים מכיוון שזריקה כתקנה מוציאה מידי מעילה וזריקה שלא כתקנה לא מוציאה מידי מעילה אבל להביא לידי מעילה ר"א יודה לר"ע שגם זריקה שלא כתקנה תביא לידי מעילה, ואם היינו שונים בקדשים קלים היינו אומרים שרק בהם אמר ר"ע שמועלים

בהם שגם זריקה שלא כתקנה מביאה לידי מעילה אבל בקדשים קדשים צריך זריקה כתקנה להוציא מידי מעילה, קמ"ל שלר"ע גם זריקה שלא כתקנה מוציאה מידי מעילה. ר' יוחנן סובר שלר"ע זריקה מועילה ליוצא להוציאו ממעילה רק ביצא מקצתו אך ביצא כולו אין הזריקה מוציאה אותו מידי מעילה, ור' אסי אמר לר' יוחנן שחבירי שבגולה למדוני,

דף ז שמחשבה מועילה על האבוד ושרוף אפילו שאינם בעולם וא"כ תועיל מחשבה גם ביוצא שהוא כאינו בעולם, אך קשה וכי ר' אסי סובר כך הרי הוא שאל את ר' יוחנן מה הדין בחשב בשחיטה בקרבנות שדמם נשפך על מנת לשפוך למחר, ואמר לו ר' זירא הרי שנינו שבאלל אף שיש בו טומאת אוכלים כיון שאין בו ממשות בשר אין בו טומאת נבילה וא"כ גם בנשפכים שהולכים לאיבוד לא מועיל בהם מחשבה, אך קשה ממה שמועיל מחשבה על האבוד ושרוף שאינם בעולם, ורבא מבאר שמדובר שעומד לאיבוד ועומד לשריפה.

רב פפא אומר שזריקה מועילה ליוצא רק ביצא הבשר אך ביצא הדם הזריקה לא מועילה, וכן שנינו שאם שחט בשתיקה ויצא דם אף שחזר וזרקו לא עשה ולא כלום ובקדשי קדשים נשאר המעילה ובקדשים קלים הוא לא בא לידי מעילה.

ר' אלעזר אומר שר"ע סובר שאם הפרישו אחרת דמה פוטר את בשר חברתה רק באופן שהשחיטה היתה בבת אחת אך אם נשחטו בזה אחר זה נעשתה השניה מותר וזריקת האחת לא פוטרת את חברתה.

ר"ש אמר שהוא הלך לכפר פאני והוא פגש זקן אחד שאמר לו שר"ע סובר שזריקה מועילה ליוצא למרות שהוא פסול ור"ש הרצה את הדברים לפני חבריו בגליל והם הקשו עליו איך זריקה תועיל בדבר פסול וכשהוא הרצה את הדברים לפני ר"ע אמר לו ר"ע בני ואתה לא סובר כך הרי מי שהפריש חטאת והיא אבדה לו ואח"כ הוא הפריש אחרת ונמצאה הראשונה ושתייהם עומדות מועלים בשתייהן ואם שחטן ודמם מונח בכוסות מועלים בשתייהן **עמוד ב** ואם נזרק ודאי אתה מודה שכמו שדמה פוטר את בשרה ממעילה כך הוא פוטר את בשר חברתה ממעילה והוא מציל ממעילה למרות שבשר חברתה פסול, וכן כאן הוא יתיר יוצא למרות שהוא פסול, ור"ל אמר בשם ר' אושעיא שר"ע השיב לר"ש תשובה גנובה שהרי אם הוא פסול ובכ"ז הזריקה מועילה אין לחלק בין בשחט בבת אחת או ששחט בזה אחר זה, ור' יוחנן אמר לר"ל האם אתה לא מודה בזה שהם כגוף אחד גם בשחטם זה אחר זה, הרי אם הפריש שתי אשמות לאחריית ושחט את שתייהן והקדים והעלה אימוריו של אחד מהם לפני זריקה ודאי אתה מודה שאם עלו ירדו ואם הם כגוף אחד מדוע אם עלו ירדו הרי עולא אמר שאם העלה אימורי קדשים קלים קודם זריקת הדם הם לא ירדו שהם כלחמו של המזבח שהם גוף אחד ולפ"ז בשתי אשמות שהם לא כגוף אחד שחיתת האחד לא מועילה לשני ושתיק ר"ל, אמר ר' יוחנן קצצתי את רגלי הינוקא שר"ל היה צעיר מר' יוחנן.

משנה זריקת הדם מועילה בקדשי קדשים ולהקל ולהחמיר ובקדשים קלים רק להחמיר, שבקדשי קדשים קודם זריקה יש מעילה באימוריהן ובבשרם וזריקת הדם מוציאה את בשרם מידי מעילה ונשאר מעילה רק באימורים, וחייב על הבשר והאימורים משום פיגול נותר וטמא, ובקדשים קלים הזריקה היא כולה להחמיר שלפני הזריקה לא מועלים באימורים ובבשר אחר זריקת הדם מועלים באימורים ולא בבשר ומשעת הזריקה חייבים בפיגול נותר וטמא. **גמרא** המשנה אמרה שלא מועלים בבשר ויש לדייק שאמנם אין מעילה אך יש איסור להנות מהם, ויש להקשות הרי הם ממונו של הכהן ויש לומר שהמשנה נקטה שאחר זריקה אין מועלים אגב שכתוב ברישא מועלים, ולכאורה גם בסיפא בקדשים קלים נאמר שלא מועלים בבשר ויש לדייק שיש איסור להנות מהם, וקשה הרי הם ממון הבעלים ובקדשים קלים אין מעילה לפני זריקה שנאמר שכתבו כך בסיפא אגב הרישא, ור' חנינא מבאר שנשאר איסור כלפי היוצאים וכדעת ר"ע שזריקה מועילה ליוצא להצריך בו שריפה,

דף ח אך הזריקה לא הועיל להוציא מאיסור אכילה.

פרק חטאת העוף

משנה מועלים בחטאת העוף משעה שהוקדשה ומשעה שנמלקה היא הוכשרה להפסול בטבול יום או מחוסר כיפורים שנגע בה וכן חל בה פסול לינה, ואם הוזה דמה חייבים עליה משום פיגול נותר וטמא ואין בה מעילה. **גמרא** יש לדייק שהיא הוכשרה להפסול בטבול יום או מחוסר כיפורים אך היא לא מקבלת טומאה ורכבן, ששנינו כברייאתא שאבא שאל אמר שטבול יום נחשב כראשון לטומאה לגבי קודש, **עמוד ב** ור"מ אומר שהוא מטמא את הקודש ופוסל את התרומה ולחכמים כמו שהוא פוסל משקה תרומה ואוכלי תרומה כך הוא פוסל משקה קודש ואוכל קודש אך הוא לא מטמא קודש או תרומה, ורבא מבאר במחלוקתם שלדעת אבא שאל רבנן עשו מעלה בקדשים לעשות טבול יום כטמא ראשון, ולר"מ עשו בו מעלה כאוכל שני, ולרבנן כיון שהוא טבל נחלשה טומאתו והוא רק פוסל ואינו מטמא.

יש לדייק מהמשנה שאחר הזאת הדם אין מעילה אך יש איסור, ויש להקשות הרי זה ממון הכהן, ור' חנינא מבאר שמדובר ביוצא וכו"ע שזריקה מועילה ליוצא אך היא לא בת אכילה.

רב הונא אומר בשם רב שמיצוי חטאת העוף לא מעכב להכשירה ורב דייק במשנה שכתוב הוזה דמה ולא כתוב מיצה דמה, ורב אדא בר אהבה שנה בשם רב שמיצוי חטאת העוף מעכב ולפ"ז יש לשנות במשנה מיצה דמה, ויש להוכיח מהפסוק והנשאר בדם ימצה אל יסוד המזבח חטאת הוא וזה מוכן לרב אדא בר אהבה שהמיצוי מעכב ורק ע"י המיצוי חטאת היא אך לרב הונא קשה מדוע כתוב והנשאר ימצה, ויש לפרש כמו ששנה התנא אצל ר' ישמעאל שרק אם נשאר ימצה ומה שכתוב חטאת היא זה על הרישא של הפסוק, ורב אחא בר רבא אמר לרב אשי שא"כ לגבי מנחה שגם נאמר והנותרת ממנה נפרש שאם נשאר,

שפקעו מעל המזבח לא יחזיר וכן גחלת שפקעה מעל המזבח לא יחזיר, משמע שעל המזבח יחזיר וזה מובן לר' יוחנן שעדיין לא נעשתה מצותו, אך לרב זה קשה מדוע יחזיר, ויש לומר שמדובר שיש ממשות בגחלת, ויש לדייק להקשות על ר' יוחנן שכתוב שרק גחלת יחזיר והיינו שיש בה ממשות ומשמע שאפר לא יחזיר שאין בו ממשות וא"כ אין בו מעילה ולא כר' יוחנן, ור' יוחנן יבאר שגם באפר יחזיר וכתבו גחלת לחדש שאפילו כשיש בה ממשות אם היא פקעה מהמזבח לא יחזיר.

הנהנה מבשר קדשי קודם זריקת דמים או מאימורי קדשים קלים לאחר זריקת הדם, לדעת רב מה שנהנה יפול לנדבה וללוי הוא יביא דבר שכולו למזבח, ויש ברייתא כדברי לוי מעילה זו להיכן הולכת אמרו הלמדים לפני חכמים שיביא דבר שכולו למזבח והיינו קטורת, ויש ברייתא כדברי רב שהנהנה מדמי חטאת ומדמי אשם קודם שקרבה חטאתו ישלים לדמי חטאת וקודם שקרב אשמו יוסיף וישלים לאשם ואם קרבה חטאתו ילכו המעות לים המלח ואם קרב אשמו המעות ילכו לנדבה, מי שנהנה מקדשי קדשים קודם זריקת דמים או מאימורי קדשים קלים אחר זריקה מה שנהנה יפלו לנדבה, כל קרבנות המזבח למזבח, לקרבנות קדשי בדק הבית לבדק הבית, וקרבנות ציבור לנדבת ציבור, ויש להקשות שכתוב שקודם שקרבה חטאתו יוסיף להביא חטאתו ואחר שקרבה חטאתו ילכו לים המלח ואח"כ כתוב שכל קרבנות המזבח למזבח ולא כתוב חילוק בין אם התכפרו הבעלים או שלא התכפרו הבעלים, ויש לומר שהרישא זה כדעת ר"ש שסובר שכל חטאת שכיפרו בעליה היא תמות.

דף ט ואי אפשר לומר כך שהרי שנינו על הפסוק מסלתה ומשמנה על כל לבונתה למעט שאם חסרה שמנה או סלתה או לבונתה זה מעכב בה, ויש לומר ששם כתוב פעמיים והנותרת ללמד שזה מעכב שהכל יהיה, ואביו של שמואל הקשה לדעת רב הונא ששנינו שבין חטאת העוף ובין עולת העוף שמלקם ומיצה דמם חוץ למקומם פסול ואין בו כרת ואם חשב חוץ לזמנם פסול ויש בו כרת, וכתוב להדיא מיצה דמם והוא תירץ שכתוב לצדדין שמלקם הולך על חטאת ועולה, ומיצה הולך רק על עולה.

שנו אצל ר' ישמעאל על הפסוק "והנשאר בדם" שאם נשאר ימצה, וקשה שבזבחים שנו אצל ר' ישמעאל ששיריים מעכבים, ואמר רב פפא שתמיד שיריים לא מעכבים ונחלקו במיצוי חטאת העוף ויש לומר שנחלקו שני תנאים מתלמידי ר' ישמעאל.

משנה בעולת העוף מועלים משהוקדשה ואחר מליקה היא הוכשרה להפסל בטבול יום ומחוסר כיפורים ולינה, ואחר מיצוי הדם חייבים עליה משום פיגול נותר וטמא ומועלים בה עד שתצא לבית הדשן, **בפרים ושעירים** הנשרפים מועלים משהוקדשו ואחר שחיטה הם הוכשרו להפסל בטבול יום ומחוסר כיפורים ולינה, ואחר הזאת דמם חייבים עליהם משום פיגול נותר וטמא ומועלים בהם בבית הדשן עד שיותך הבשר, **בעולה** מועלים משהוקדשה ואחר שחיטתה היא הוכשרה להפסל בטבול יום ומחוסר כיפורים ולינה, ואחר זריקת הדם חייבים בה בפגול נותר וטמא ולא מועלים בעורות אך מועלים בבשר עד שתצא לבית הדשן, **בחטאת ואשם וזבחי שלמי ציבור** מועלים משהוקדשו, אחר שחיטתם הוכשרו להפסל בטבול יום ובמחוסר כיפורים ולינה, ואחר זריקת הדם חייבים עליהם משום פיגול נותר וטמא ולא מועלים בבשרם אך מועלים באימורים עד שיצאו לבית הדשן, **בשתי הלחם** מועלים משהוקדשו, ואחר שקרמו בתנור הם הוכשרו להפסל בטבול יום ומחוסר כיפורים ולינה ולשחוט עליהם את הזבח, ואחר זריקת הדם של הכבשים חייבים עליהם משום פיגול נותר וטמא, ואין בהם מעילה, **בלחם הפנים** מועלים משהוקדש, אחר שקרם בתנור הוא הוכשר להפסל בטבול יום ומחוסר כיפורים ולסדרו על השולחן, אחר שקרבו הבזיכים חייבים עליו משום פיגול נותר וטמא, ואין בו מעילה, **במנחות** מועלים משהוקדשו, אחר שקדשו הכלי הם הוכשרו להפסל בטבול יום ומחוסר כיפורים ולינה, אחר שקרב הקומץ חייבים עליהם משום פיגול נותר וטמא, ולא מועלים בשיריים אך מועלים בקומץ עד שיצא לבית הדשן. **גמרא** לדעת רב הנהנה מאפר שכתפוח שעל המזבח אין בו מעילה, ור' יוחנן סובר שיש בו מעילה ולכו"ע קודם תרומת הדשן יש בו מעילה, ונחלקו לאחר תרומת הדשן שרב סובר שכיון שנעשתה מצותו אין בו מעילה, ור' יוחנן סובר שכיון שכתוב ולבש הכהן מדו בד והוא צריך בגדי כהונה א"כ הוא בקדושתו, ויש לדייק מדברי המשנה מועלים בהם עד שתצא לבית הדשן משמע שיש מעילה גם אחר תרומת הדשן, ורב יבאר שהכוונה היא עד שתראה לבית הדשן, **עמוד ב** ויש להקשות ששנינו וכולם